

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 7C/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714203298
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Dobřík
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714203298.12

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu v Martine JUDr. Miroslav Dobřík v právnej veci navrhovateľky: R. B., O.. XX.XX.XXXX, V. O. Č.. XX, zast. JUDr. Katarínou Turanskou, advokátkou so sídlom v Martine, Štúrovo námestie 10520/13B proti odporcovi: U. M., O.. XX.XX.XXXX, V. Z., H.. T. I. XXXX/X, zast. JUDr. Vladimírom Kašubom, advokátom so sídlom v Martine, Ul. Holubyho 51 v konaní o priznanie príspevku na výživu nevydatej matky takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke príspevok na výživu za obdobie od 30.09.2013 do 30.09.2015 sumu 2.523 €.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke z titulu príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom sumu 600 €.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť výživné na maloleté dieťa Sofiu Hríbovú, nar. 25.03.2014 za obdobie od 25.01.2014 do 11.10.2014 k rukám navrhovateľky sumu 1.480 €.

Na vyššie uvedené sumy súd povoľuje odporcovi mesačné splátky po 50 € počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia vždy do každého 25-teho dňa v mesiaci. V prípade nezaplatenia jednej splátky sa stáva zročný celý dlh.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka v podanom návrhu žiadala, aby bol odporca zaviazaný zaplatiť príspevok na jej výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matky v zmysle ust. § 74 Zákona o rodine. Na svoju výživu si uplatňovala sumu vo výške 3.600 €. Na náklady spojené s tehotenstvom a pôrodom sumu 1.200 € a na výživu dieťaťa sumu 1.480 €. Svoj návrh odôvodnila tým, že s odporcom udržiavala známosť od februára 2013. Bývali spolu v domácnosti s jej rodičmi v O.. Spolu chceli mať aj dieťa. Tomu podmienili aj vyšetrenia. V júni 2013 otehotnela. Odporca išiel za prácou v októbri 2013 do Š., kde mesačne zarobil asi 3600 švajčiarskych frankov. V decembri 2013 boli medzi nimi nezhody, preto sa rozišli. Odporca počas tehotenstva neprispel žiadnou sumou na jej výživu, ani na náklady spojené s výbavičkou pre dieťa. K návrhu priložila bločky, ktorými preukazovala náklady na výživu seba, dieťaťa, ako aj náklady spojené s pôrodom. V priebehu konania upravila návrh, resp. ho bližšie špecifikovala, keď uviedla, že trvá na tom výživnom pre seba za obdobie od 30.09.2013 do 30.09.2015. Taktiež žiadala, aby odporca prispel na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom. V rámci tohto konania si uplatnila aj náklady na výbavičku na dieťa vo výške 1.224,84 €. V návrhu si uplatnila aj náhradu trov konania.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov, svedkov E. X., U. M., U. M., K. B., Z. B., rodným listom maloletého dieťaťa F. B. , O.. XX.XX.XXXX, správou zo F. B. F., F.E..D., rozhodnutím o invalidnom dôchodku odporcu, potvrdením o nároku na materskú, čestnými prehláseniami, potvrdením o štúdiu navrhovateľky na Strednej zdravotnej škole v E., potvrdením o návšteve detských jasí maloletým dieťaťom, poistením maloletého dieťaťa, potvrdením Obecného úradu v O. o úhrade poplatkov, fotokópiami poštových zloženiek, výpisom z X. V., pracovnou zmluvou odporcu vo Š., rozsudkom Okresného súdu v Martine sp.zn. 10C 272/2014, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi a zistil:

Navrhovateľka dňa 25.03.2014 porodila dieťa menom F. B.. Za otca dieťaťa označila odporcu, s ktorým sa mala intímne stýkať. Podľa vyjadrenia navrhovateľky odporca jej neprispel na jej náklady spojené s tehotenstvom, výživou žiadnou sumou. Za otca bol určený rozsudkom Okresného súdu v Martine sp.zn. 10C 272/2014. V priebehu konania odporca uvádzal, že prispel sumou 2.300 € navrhovateľke. Túto sumu jej mal zaslať zo Š. a navrhovateľke ju mali dať jeho rodičia, čo navrhovateľka popierala. K vyriešeniu sporu mimosúdnou cestou nedošlo.

Navrhovateľka na pojednávaní uvádzala, že trvá v plnom rozsahu na podanom návrhu z dôvodov tam uvedených. Otcom dieťaťa môže byť len odporca, čo sa neskôr potvrdilo aj v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 10C 272/2014, kde bol na základe znaleckého dokazovania určený za otca odporca. Trvala na tom, že jej žiadnou sumou neprispel na výživu jej, ako ani dieťaťa, ako ani na náklady spojené s tehotenstvom a pôrodom. Je pravdou, že poberá invalidný dôchodok, avšak podľa nej robí načierno. Chodil zarábať do Š., čo aj sám priznal. Počas doby, kým spolu žili pri jej rodičoch, odporca neprispieval žiadnou sumou ani na chod domácnosti. Kvôli nezhodám sa rozišli. Poukázala na doklady, ktoré pripojila do spisu, z dôvodov preukázania nákladov, ktoré mala spojené s tehotenstvom, so svojou výživou, ako aj s výživou dieťaťa.

Odporca žiadal návrh zamietnuť, nakoľko podľa neho je neurčitý, ako aj z toho dôvodu, že jej zaslal zo Š. prostredníctvom svojich rodičov 2.300 €. S týmto tvrdením prišiel až potom, keď bol v konaní o určení otcovstva určený za otca. Keby bolo návrhu vyhovené, došlo by k duplicitnému plneniu z jeho strany. Poukázal na svoju zlú finančnú situáciu. Poberá invalidný dôchodok čiastočný vo výške 145,50 €. Okrem toho má vyživovaciu povinnosť ešte k jednému dieťaťu k U. M., O.. XX.XX.XXXX vo výške 110 € mesačne. Ďalej uviedol, že je pravdou, že robil vo Š. v roku 2013. Tam zarobil okolo 4.000 €. Toto preukazoval aj pracovnou zmluvou, ktorú pripojil do spisu.

Svedok E. X. na pojednávaní uviedol, že pozná oboch účastníkov. Jeho účasť na pojednávaní zabezpečil odporca. Ďalej svedok uviedol, že videl asi pred jeden a pol rokom až dvomi rokmi navrhovateľku s iným mužom.

Svedkyňa U. M., matka odporcu na pojednávaní uviedla, že navrhovateľke 27.11.2013 dala 2.300 €. Tento peniaz vybral manžel z účtu. Na účet chodili peniaze od syna, ktorý robil vo Š.. Peniaze boli určené na výbavičku. Týmto peniazmi navrhovateľke prispel syn. Vie, že za to kupovala aj výbavičku. Pre peniaze ku nim si prišla sama navrhovateľka. Tiež z účtu vybral jej manžel 5.000 €. Za tieto išli účastníci kupovať nejaký nábytok do Ž.. Na požiadanie syna napísala aj čestné prehlásenie o tom, že prispel na výživu dieťaťa.

Svedok U. M., otec odporcu uviedol, že niekedy v novembri 2013 mu volal syn, aby vybral peniaze z účtu s tým, že to má dať navrhovateľke. Vybral okolo 2.300 - 2.400 €. Nepýtal sa syna, z akého dôvodu majú dať peniaze navrhovateľke. Tiež vybral okolo 5.000 €. Jednalo sa tiež o peniaze od syna. Za to išli účastníci kupovať nábytok.

Svedok K. B., otec navrhovateľky uviedol, že nevie o tom, že by dal odporca dcére nejaké peniaze. Vie, že kupovali nábytok v Ž.. Oni dávali dcére peniaze na nákup výbavičky. Pokiaľ odporca býval u nich, tak neprispieval na chod domácnosti žiadnou sumou. Oni ako rodičia platili všetky náklady spojené s tehotenstvom dcéry. Dávali jej aj peniaze na lieky. Ak by jej odporca dával nejaké peniaze, o tom by určite vedeli.

Svedkyňa Z. B., matka navrhovateľky uviedla, že nevie o tom, že by dal odporca dcére nejaké peniaze. Ak by dal nejaké peniaze, vedela by o tom. Pokiaľ býval odporca u nich, neprispieval žiadnou sumou.

Ešte ona mu dala peniaze, aby zaplatil výživné na syna. Sľúbil, že jej to vráti, čo doteraz neurobil. Všetky náklady spojené s tehotenstvom, s pôrodom platili oni. Za tým účelom si zobrali aj pôžičku.

Z rozsudku Okresného súdu v Martine sp.zn. 10C 272/2014 bolo zistené, že otcom U. F. B., O.. XX.XX.XXXX je odporca. Dieťa bolo zverené do výchovy a opatery navrhovateľke. Od 14.10.2014 bol odporca zaviazaný prispievať na výživu dieťaťa mesačne po 100 €. Ďalej mu bola uložená povinnosť platiť zameškané výživné vo výške 1.758,06 € v mesačných splátkach po 20 €.

Podľa § 74 ods.1 Zákona o rodine otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá je povinný najdlhšie po dobu 2 rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

Podľa § 74 ods. 2 zákona o rodine súd môže na návrh tehotnej ženy uložiť mužovi, ktorého otcovstvo je pravdepodobné, aby poskytol vopred sumu potrebnú na zabezpečenie jej výživy podľa odseku 1 príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom a sumu potrebnú na zabezpečenie výživy dieťaťa po dobu, počas ktorej by žene patrila materská dovolenka počas osobitných predpisov.

Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, konkrétne § 74 ods. 2 Zákona o rodine vyplýva, že sú tam zakotvené tri nároky a to príspevok na výživu matky najviac po dobu 2 rokov, ďalej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom a tiež výživa dieťaťa. V zmysle tohto zákonného ustanovenia navrhovateľka podala aj tri samostatné návrhy.

Pokiaľ sa týka príspevku na výživu matky po dobu najviac 2 rokov, tak navrhovateľka si uplatnila nárok za obdobie od 30.09.2013 do 30.09.2015. Súd pri rozhodovaní o určení príspevku na výživu matky, t.j. navrhovateľky vychádzal z rozsiahleho dokazovania, predovšetkým z dokazovania, ktoré bolo vykonané na tunajšom súde pod sp.zn. 10C 272/2014. V tomto konaní bolo jednoznačne preukázané, že príjem odporcu v roku 2014 v priemere aj vrátane čiastočného invalidného dôchodku bol vo výške 585,30 € a v roku 2015 bol priemere vo výške 543 €. Z týchto príjmov mesačne platil výživné na mal. U. XXX €. a ďalej deklaroval náklady nutné na živobytie - bývanie vo výške 120 € mesačne. Ďalej mal preukázané, že navrhovateľka od 25.01.2014 nastúpila na materskú dovolenku a poberala materskú vo výške 11,92 € denne, čo je mesačne zhruba 357 €. Od 14.10.2014 do 18.10.2015 bola na rodičovskej dovolenke, kedy poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 € a prídavok na dieťa vo výške 23,52 €. Jej výdavky mesačne boli okolo 400-500 €. Finančne jej museli vypomáhať rodičia. Ďalej v konaní bolo preukázané, že v roku 2013 ku koncu roku odporca vo Š. zarobil okolo 4.000 €. Z takto vyhodnotených majetkových pomerov účastníkov súd dospel k záveru, že vzhľadom na majetkové pomery za tri mesiace v roku 2013 je dôvodný návrh navrhovateľky na výživu mesačne po 141 €. Pokiaľ sa týka výživného za rok 2014 a ďalej do 30.09.2015 tú považoval za primerané výživné vo výške 100 € mesačne. Celkove teda uložil odporcovi povinnosť za obdobie od 30.09.2013 do 30.10.2015 zaplatiť navrhovateľke spolu sumu 2.323 €.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky, na príspevok na jej výživu po dobu dvoch rokov zamietol, keď bral pri tom do úvahy schopnosti, možnosti a zárobkové pomery na strane odporcu.

Pokiaľ sa týka ďalšieho návrhu navrhovateľky na príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom, tak tu súd vychádzal z dokladov, ktoré predložila navrhovateľka, i keď je pravdou, že nie všetko bolo dokladované. Navrhovateľka si vypočítala náklady vo výške 2.400 € a z toho si uplatnila polovicu vo výške 1.200 €. Súd však nepovažoval celú túto sumu za dôvodnú, nakoľko polovicu zo sumy 2.400 € tvorila výbavička pre maloleté dieťa. Výbavička je však nárokom dieťaťa a preto si navrhovateľka nemôže tento nárok dieťaťa uplatniť ako svoj nárok do nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom. Z toho dôvodu súd odporcu zaviazal vyplatiť navrhovateľke len 600 €. Vo zvyšku, t.j. v sume 600 € návrh navrhovateľky zamietol.

Navrhovateľka v konaní si uplatnila aj výživné na dieťa za obdobie, kedy bola na materskej dovolenke, teda od 25.01.2014, teda do 11.10.2014, čo je 37 týždňov, keďže ide o osamelú matku. Požadovala priznať nárok od nástupu na materskú dovolenku. Dokladovala bločkami aj náklady súvisiace s výživou dieťaťa, i keď nie celkom detailne. Súd považoval primeranú sumu 40 € za týždeň tak, ako si to uplatnila

navrhovateľka a preto rozhodol ohľadom tohto nároku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a zaviazal odporcu z titulu výživného na dieťa navrhovateľke sumu 1.480 €.

Pri rozhodovaní o zaplatení vyššie uvedených súm súd bral do úvahy finančnú situáciu na strane odporcu, takisto ako to bolo aj v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 10C 272/14, teda použil ust. § 160 ods. 1 O.s.p. a povolil odporcovi splatiť dlžné sumy v 50 € mesačných splátkach.

Pokiaľ sa týka tvrdenia odporcu ohľadom zaplatenia sumy 2.300 €, ktorú mal zaplatiť zo svojho zárobku vo Š. navrhovateľke prostredníctvom svojich rodičov na výbavičku dieťaťa, ako to uvádzala matka odporcu, tak toto tvrdenie súd nepovažoval za vieryhodné. Výpoveď rodičov odporcu považoval za tendenčnú v snahe pomôcť synovi. Podľa názoru súdu je takéto tvrdenie zo strany odporcu nelogické, keď od samého počiatku popieral, že by bol otcom mal. dieťaťa, teda ak popieral otcovstvo k dieťaťu a k určaniu otcovstva došlo až na základe znaleckého dokazovania, tak je nelogické, že by vzhľadom na tento svoj postoj ešte pred znaleckým dokazovaním platil náklady dieťaťa. S touto obranou, tvrdením vyšiel až potom, ako bolo vykonané znalecké dokazovanie v konaní tunajšieho súdu sp.zn. 10C 272/2014. V tomto smere podľa názoru súdu odporca neuniesol dôkazné bremeno a preto súd sumu 2.300 € nezohľadnil v jeho prospech.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p., nepriznal žiadnemu z účastníkov právo náhradu trov konania, lebo v tomto konaní mal každý z účastníkov len čiastočný úspech vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu /dvojmo/.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p. / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a/

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.